

Nr 430

Av herrar Lothigius och Gezelius, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 69, med förslag till ändringar i vägtrafikförordningen m. m.*

Det förslag som kommunikationsministern framlagt i proposition nr 69 och som bygger på 1953 års trafiksäkerhetsutredning anser vi vara väl avvägt att vara ett gott försök att skapa större säkerhet inom trafiken. Det måste vara av utomordentligt stor betydelse att ändringar i vägtrafikförordningen sker på ett sådant sätt att icke onödiga och besvärande hinder skapas för en naturlig trafikutveckling.

Departementschefen framför att trafikolyckorna i huvudsak kan föras tillbaka på tre faktorer, vägen, fordonet och föraren. Det kan vara svårt, fortsätter departementschefen, att avgöra vilka av dessa faktorer som har brustit. Vi anser att det enda sättet att få en riktig klarhet på dessa problem är att utveckla trafiksäkerhetsforskningen inom det organ vi nu har, nämligen statens trafiksäkerhetsråd. Då emellertid nu en utredning arbetar på hur trafiksäkerheten bäst skall främjas genom forskningen och hur denna skall organiseras vill vi inte föreslå något som kan föregripa denna.

För att emellertid snabbt komma till rätta med de allvarligaste olägenheterna i trafiken torde det vara riktigt att redan nu taga vara på en del av trafiksäkerhetsutredningens synpunkter.

Bättre utbildning för motorförare, skärpt kontroll av körkortsinnehav samt ökade möjligheter för länsstyrelserna att utfärda lokala trafikföreskrifter är alla åtgärder av förebyggande natur. Det synes också riktigt att strängare straff tillämpas för vissa trafikbrott. Man måste dock vara medveten om att samma straff medför olika konsekvenser för olika människor beroende på huruvida dessa har sin utkomst av körkortspliktigt fordon eller ej, dels också beroende på i vilken ålder personen befinner sig.

Enligt 33 § mom. 5 föreslås, att nytt körkort ej skall utfärdas innan tre år förflutit från den dag då föraren framtogs sin rätt att föra körkortspliktigt fordon. Tre års frånhandande av körkortet betyder för en person som bedriver yrkesmässig trafik att denne under dessa år måste övergå till annat arbete. Detta torde vara möjligt för de yngre. För äldre personer måste dock en omställning vara förenad med mycket stora svårigheter, om en sådan över huvud taget är möjlig. Bakgrunden till att en person gjort sig skyldig till brott av den art om vilket stadgas i 1 § andra stycket, lagen om straff för vissa trafikbrott, kan tänkas vara tillfällig depression eller

liknande. Att på sådan grund beröva en person möjligheterna till utkomst för kanske återstående delen av dennes liv måste anses som ett särskilt hårt — men av förslagsställaren icke avsett — straff. Vi anser det därför riktigt att modifiera bestämmelserna i 33 § 5 mom. därhän, att länsstyrelsen äger befogenhet att, där synnerliga skäl föreligger, återställas eller utfärdas nytt körkort efter kortare tid än tre år, dock ej för mindre tid än 1 år.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 69 måtte föreslå de ändringar i 33 § vägtrafikförordningen som följer av vad ovan förordats.

Stockholm den 7 mars 1958

Carl-Wilh. Lothigius

Birger Gezelius

Nr 431

Av herr Gustafsson i Stockholm, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 69, med förslag till ändringar i vägtrafikförordningen m. m.

(Lika lydande med motion nr 335 i Första kammaren)

Stockholm den 7 mars 1958

Hans Gustafsson